

af den eller de forurettede, der skal varetages ved reglen. En sådan betingelse udtrykker derimod, at indgreb uden anmodning må forudsætte, at en grænse for, hvad samfundet kan acceptere, ellers overskrides. Det er i princippet det samme, der ligger bag offentlig påtale af alvorlige integritetskrænkelser.

Der henvises til betænkningens side 105-108.

4.3.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Strafferetsplejeudvalgets overvejelser om betingelserne for bortvisning, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed. Der henvises til lovforslagets §§ 2 og 5 samt bemærkningerne hertil.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt bortvisning bør kunne ske uden, at der foreligger aktuelt begået kriminalitet, kan Justitsministeriet tilslutte sig flertallets forslag herom. Med forslaget er der alene tale om en beskeden udvidelse i forhold til de strafbare trusler, der er omfattet af straffelovens § 266. Som anført af mindretallet, skabes der dermed mulighed for bortvisning i situationer, hvor den aktuelle adfærd ikke er strafbar og dermed ikke ville kunne medføre en straf. Det er imidlertid efter forslaget en betingelse for, at der kan ske bortvisning, at der er bestemte grunde til at antage, at den pågældende ved forbliven i hjemmet vil begå en af de lovovertrædelser, som i øvrigt kan danne grundlag for en bortvisning. Det betyder, at bortvisning i forbindelse med trusler om simpel vold kun kan anvendes, hvis der på grundlag af de foreliggende konkrete oplysninger, må antages at være betydelig risiko for, at den pågældende vil realisere truslen og begå vold. I disse situationer bør politiet efter Justitsministeriets opfatte have mulighed for at gribe ind på et tidligere tidspunkt end i dag.

Justitsministeriet lægger endvidere vægt på, at det tillige er en betingelse efter den foreslåede regel, at bortvisning ikke står i misforhold til blandt andet karakteren af den adfærd, der er udvist fra den pågældendes side.

Efter Justitsministeriets opfattelse må den foreslåede adgang til bortvisning uden, at der foreligger aktuel kriminalitet, anses for nødvendigt under hensyn til formålet med lovforslaget, og den pågældende regel må på den anførte baggrund anses for retssikkerhedsmæssigt forsvarlig.

4.4. Behandling af sager om bortvisning

4.4.1. Strafferetsplejeudvalgets overvejelser

4.4.1.1. I Norge og Sverige er *kompetencen* til at træffe afgørelse om bortvisning tillagt anklagemyn-

digheden, og afgørelserne er underlagt domstolskontrol.

Strafferetsplejeudvalget har fundet, at ved indførelse af en dansk bortvisningsordning bør kompetencen placeres hos politi/anklagemyndighed, men med særlige regler om domstolskontrol. Udvalget har i den forbindelse henvist til de samme hensyn, som ligger bag ordningerne i Norge og Sverige, navnlig afvejningen af hensynet til, at der hurtigt kan træffes afgørelse, over for hensynet til retssikkerheden ved væsentlige indgreb. Udvalget har i den forbindelse peget på, at afgørelsen af hensyn til sagens hurtige behandling bør kunne træffes administrativt, men at der af hensyn til indgrebets særlige karakter bør være en let adgang for den pågældende til at kræve afgørelsen prøvet ved retten.

Med hensyn til den administrative afgørelse har udvalget foreslået, at det bør være politimesteren i denes egenskab af anklagemyndighed, der skal træffe afgørelse om bortvisning mv. i første omgang, og at sagen i øvrigt skal behandles i strafferetsplejens former. Udvalget har blandt andet lagt vægt på, at med de foreslåede betingelser for bortvisning vil der ofte blive tale om en sideløbende straffesag. Men også i øvrigt kan sagerne efter indgrebets karakter hensigtsmæssigt behandles af anklagemyndigheden. Afgørelserne bør efter deres karakter træffes af jurister.

Efter udvalgets opfattelse vil betingelserne for anholdelse eller for tilbageholdelse efter almindelige regler i almindelighed være opfyldt i de tilfælde, hvor bortvisning kommer på tale.

Der vil ikke være grundlag for anholdelse i tilfælde, hvor bortvisning efter flertalsforslaget herom alene vil bygge på en adfærd, der indebærer en trussel om vold, der ikke er omfattet af straffelovens § 266, dvs. trussel, der ikke kan udløse en alvorlig frygt for en persons helbred, idet der i sådanne tilfælde ikke vil være mistanke om et begået strafbart forhold. I disse tilfælde vil der dog kunne være en alvorlig frygt for vold, som kan give et lignende behov for tilbageholdelse med henblik på afhøring og udfærdigelse af afgørelse om bortvisning som i de tilfælde, hvor der er anholdelsesgrundlag.

Udvalgets flertal har derfor foreslået en regel, der sikrer mulighed for, at politiet kan tilbageholde en person, når der er grund til at antage, at personen vil kunne bortvises efter den foreslåede regel om adfærd, der indebærer en trussel om vold. For sådan tilbageholdelse skal anholdelsesreglerne gælde, bortset fra kravet om mistanke om et begået strafbart forhold. Det bemærkes herved, at der også i svensk ret findes